

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 08.04.1971, sp. zn. 2 Tz 12/71, ECLI:CZ:NS:1971:2.TZ.12.1971.1

Číslo: 70/1971

Právní věta: K predpokladom vrátenia veci na došetrenie prokurátorovi v štádiu hlavného pojednávania podľa § 221 odst. 1 a 2 Tr. por. Postup súdu v prípade, keď na hlavnom pojednávaní vyjde najavo, že obžalovaný spáchal ďalšie útoky, ktoré spolu s útokmi uvedenými v obžalobe tvoria jeden pokračujúci trestný čin.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 08.04.1971

Spisová značka: 2 Tz 12/71

Číslo rozhodnutí: 70

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Hlavní líčení, Pokračování v trestném činu, Trestný čin, Vrácení věci prokurátorovi k došetření

Předpisy: 140/1961 Sb. § 6 písm. a 141/1961 Sb. § 221 odst. 1
§ 221 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 70/1971 sb. rozh.

K predpokladom vrátenia veci na došetrenie prokurátorovi v štádiu hlavného pojednávania podľa § 221 odst. 1 a 2 Tr. por. Postup súdu v prípade, keď na hlavnom pojednávaní vyjde najavo, že obžalovaný spáchal ďalšie útoky, ktoré spolu s útokmi uvedenými v obžalobe tvoria jeden pokračujúci trestný čin.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 8. 4. 1971 sp. zn. [2 Tz 12/71](#)).

Mestský prokurátor v Košiciach podal Mestskému súdu v Košiciach obžalobu na V. Š. pre pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 odst. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v r. 1968 a 1969 v Košiciach podviedol v krátkych časových intervaloch štyroch občanov, J. M., F. M., M. G. a F. L., celkom o sumu 2430 Kčs.

Podanú obžalobu Mestský súd v Košiciach uznesením z 15. septembra 1970 podľa § 194 Tr. por. prijal.

Na hlavnom pojednávaní 2. októbra 1970 mestský súd vypočul znalca docenta MUDr. M. a odročil

hlavné pojednávanie na 23. októbra 1970. V čase konania tohto hlavného pojednávania dostavil sa pred súd T. S., ktorý uviedol, že obvinený v priebehu roka 1968 vylákal od neho postupne sumu 1400 Kčs a od jeho nájomníka M. sumu 250 Kčs s tým, že im peniaze v krátkom čase vráti, ale to neurobil. Žiadal preto, aby bol obvinený trestne stíhaný aj za tento skutok. Obvinený sa k oznámeniu T. S. vyjadril tak, že si uvedené peniaze požičal, ale nebolo presne dojednané, kedy ich má vrátiť.

Na to mestský súd na hlavnom pojednávaní 23. októbra 1970 uznesením vrátil vec podľa § 221 odst. 2 Tr. por. mestskému prokurátorovi na došetrenie pre tieto príčiny:

1. na hlavnom pojednávaní vyšlo najavo z výpovedí svedkov T. S. a F. M., že obvinený okrem zažalovaných trestných činov spáchal ďalšie trestné činy, ohľadne ktorých treba vykonať prípravné konanie;

2. ukázala sa potreba vypočúť v prípravnom konaní prof. MUDr. J. H. ako znalca na to, či obvinený v čase spáchania trestných činov bol schopný rozpoznať nebezpečnosť svojich činov pre spoločnosť so zreteľom na to, že pred 7 rokmi utrpel na hlave úraz a či je toho času v takom stave, aby mohol nastúpiť trest odňatia slobody, keby bol uznaný vinným z trestných činov uvedených v obžalobe i tých, ktoré vyšli najavo na hlavnom pojednávaní.

Toto uznesenie mestského súdu sa stalo právoplatným 5. januára 1971.

Z podnetu sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR vyslovil, že týmto uznesením bol porušený zákon v ustanovení § 221 odst. 2 Tr. por., napadnuté uznesenie však nezrušil.

Z odôvodnenia:

Podľa § 221 odst. 1 Tr. por. môže súd na hlavnom pojednávaní vrátiť vec prokurátorovi na došetrenie za predpokladov, že výsledky hlavného pojednávania ukazujú na podstatnú zmenu okolností prípadu a že na objasnenie veci je potrebné ďalšie vyšetrovanie. Podľa § 221 odst. 2 Tr. por. je súd povinný vec vrátiť prokurátorovi na došetrenie aj vtedy, ak ukazujú výsledky hlavného pojednávania, že obžalovaný spáchal ešte ďalší skutok, ktorý je trestným činom, a prokurátor o vrátenie veci požiadal vzhľadom na potrebu spoločného prejednania.

V konkrétnom prípade okresný súd konal správne, keď napadnutým uznesením vrátil vec mestskému prokurátorovi na došetrenie, avšak porušil zákon v ustanovení § 221 odst. 2 Tr. por. tým, že toto svoje rozhodnutie založil na tomto ustanovení Trestného poriadku. Predpoklady vrátenia veci mestskému prokurátorovi na došetrenie podľa § 221 odst. 2 Tr. por. totiž splnené neboli, ale boli dané predpoklady na vrátenie veci na došetrenie podľa § 221 odst. 1 Tr. por.

Treba súhlasiť s argumentom sťažnosti pre porušenie zákona, že predpoklad postupu podľa § 221 odst. 2 Tr. por., t. j. požiadanie prokurátora o vrátenie veci nebol daný. K tomuto argumentu treba dodať, že pre uvedený postup nebol daný ani ďalší predpoklad, t. j. že by výsledky hlavného pojednávania boli ukázali, že obvinený spáchal ďalší skutok okrem toho, ktorý bol predmetom obžaloby.

Štyri čiastkové útoky tvoriace spolu jeden skutok, ktoré boli predmetom obžaloby, mestský prokurátor správne právne posúdil ako jeden pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 odst. 1 písm. a) Tr. zák.

Za čin (skutok) sa vo všeobecnosti považuje ľudské konanie (aj opomenutie), ktorého jednota je daná totožnosťou konania alebo následku. V tom zmysle možno za jeden čin považovať aj konanie páchatela zloženého zo série útokov, medzi ktorými jestvujú objektívne a subjektívne súvislosti, ktoré

jednotlivé útoky organicky spájajú, a to za predpokladu, že každý útok sám osebe by bolo možno podradiť pod to isté ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona. Po subjektívnej stránke musí byť daný zámer páchatela pokračovať v páchaní toho istého trestného činu a po objektívnej stránke musí byť medzi jednotlivými útokmi objektívna súvislosť, vyjadrená spravidla časovou súvislosťou jednotlivých útokov, spôsobom ich vykonania, rovnakým predmetom útokov, prípadne ďalšími okolnosťami.

Uvedené súvislosti nepochybne jestvujú medzi štyrmi útokmi obvineného na cudzí majetok, tvoriacimi predmet obžaloby. Preto ich obžaloba správne kvalifikuje ako jeden pokračujúci trestný čin. Rovnaké súvislosti však jestvujú aj medzi útokmi obvineného, ktoré vyšli najavo na hlavnom pojednávaní a útokmi uvedenými v obžalobe (časová a miestna súvislosť, rovnaký spôsob spáchania, rovnaký motív).

Z toho vyplýva záver, že podvody, ktoré podľa údajov svedkov S. a M. mal obvinený spáchať na ich úkor, nemožno považovať za ďalšie skutky vo vzťahu ku skutku tvoriacemu predmet obžaloby, ale len za ďalšie útoky na cudzí majetok, ktoré so sériou útokov tvoriacich predmet obžaloby tvoria jediný skutok. Pre prípad, že sa ich pravdivosť dokáže, všetky spolu budú tvoriť jediný pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 odst. 1 písm. a) Tr. zák. Preto neobstojí argumentácia mestského súdu, že na hlavnom pojednávaní vyšlo najavo, že obvinený spáchal ďalšie trestné činy.

Napriek tomu mestský súd správne rozhodol, keď vec vrátil mestskému prokurátorovi na došetrenie.

Predpoklady tohto postupu boli dané podľa § 221 odst. 1 Tr. por. tým, že údaje svedkov T. S. a F. M. na hlavnom pojednávaní o tom, že obvinený v inkriminovanom období aj ich podviedol, treba považovať za podstatnú zmenu okolností prípadu. Ide o celkom nové okolnosti, ktoré sú pritom neúplné, takže došetrenie je potrebné.

Preto Najvyšší súd SSR vyslovil, že napadnutým uznesením bol porušený zákon v ustanovení § 221 odst. 2 Tr. por., ale ho nezrušil.